

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELÉ,

naše divadelní sezóna končí jenom zdánlivě. Pryč jsou ty časy, kdy naše divadlo společně se školáky a studenty „světlo“ prázdniny, kterým se také říkávalo „divadelní“. Před pár lety jsme pro vás začali hrát na Biskupském dvoře a letos tomu bude jinak a počet představení znovu pro velký zájem zvyšujeme! A tak jako jsme v onom nádherném prostředí s nejkrásnější dekorací v podobě přirozené kulisy chrámu svatého Petra a Pavla vloni uvedli ve světové premiéře nadmíru úspěšné historické výpravné drama „Baron Trenck“, v letošním roce to bude další novinka stejných autorů, (Stanislav Slovák, Petr Štěpán a Jan Šotkovský), s názvem „Cyril a Metoděj“. O celém programu letních představení na Biskupském dvoře vás informujeme na jiném místě našeho měsíčníku podobně jako o dalších našich aktivitách, mezi které patří i celoprázdninové provozování letního kina na našem Divadelním dvoře. A „letní kino“ vlastně není ten nejlepší název – spíše se jedná o letní „kinorestauraci“, neboť se při všech filmových produkcích bude podávat občerstvení dle vašeho gusta. V průběhu prázdnin budeme hrát i pro diváky v Lednici a Třeboni a na konci léta uvedeme ve spolupráci s brněnskou filharmonií dvě koncertní představení muzikálu „Jesus Christ Superstar“ na hrade Špilberk a samozřejmě budeme pokračovat i v našich zahraničních aktivitách. Letos zajíždíme do Lucemburska, kde uvedeme anglickou verzi muzikálu „Bídníci“. Za sebou pak máme jednoměsíční, stejně tak úspěšné jako i nádherné turné, které jsme na přelomu dubna a května absolvovali s muzikálem „Kráška a zvíře“ v Rakousku (premiéra v Luizi), Švýcarsku a Německu. Ve stoje nám aplaudovali v několikatisícových halách a nádherných divadlech ve městech jako např. Vídeň, Salzburg, Innsbruck, Berlín či Norimberk.

Ovšem ještě než začnou ty školní prázdniny, rád bych vás pozval na letošní mezinárodní festival Divadelní svět Brno 2013. I o něm se ještě více dozvíte na jiném místě. Záštitu nad ním převzal pan Jirí Suchý, a to i proto, že je tento ročník zasvěcen „**Divadlu, hudbě - hudbě a divadlu**“, a to ve všech možných formách.

A samozřejmě vypukly zkoušky na inscenace, které budou mít své premiéry hned po prázdninách. V evropské premiéře uvedeme v mé režii muzikál „Flashdance“, který napsali Tom Hedley, Robert Cary a Robbie Roth podle stejnojmenného, dnes již legendárního filmu. V hlavní a v současném divadle pěvecky, herecky a tanečně nejnáročnější roli svářečky a tanečnice Alex se můžete těšit na Svetlanu Janotovou nebo Ivanu Vaňkovou. A režisérka Hana Burešová začala zkoušet černou komedii Martina Walsera „Všemocný pan Krott aneb Rekviem za nesmrtelného“, kterou uvedeme jako první divadlo v České republice. Hlavní roli bude hrát Jan Mazák.

A v plném běhu jsou samozřejmě i zkoušky na „Cyrila a Metoděje“. Tyto postavy ztvární kolegové Viktor Skála a Ladislav Kolář. Premiéra na Biskupském dvoře se odehraje 22. června!

Další mé upozornění se týká „Chodníku slávy“ našeho divadla. Až k nám půjdete do divadla, nebo letního kina, nebo jen tak kolem, všimněte si, že nám na onom chodníku lemujícím Lidickou ulicí přibýly v betonu otřítěné dlaně nových pěti významných uměleckých osobností...

Dovolte, abych vám popřál nádherné léto, krásnou a výživnou dovolenou! Vězte, že jsme tady pro vás i o prázdninách a že se na vás těšíme na našich dvou divadelních scénách i po jejich skončení!

Za všechny kolegy z Městského divadla Brno

Stanislav Moša, ředitel MdB

DOKOŘÁN

ČERVEN
2013
 CENA 25,- Kč

Foto: Jef Kratochvíl

KOČKY

režie: Stanislav Moša

PREMIÉRA NA HUDEBNÍ SCÉNĚ

11. KVĚTNA 2013

VĚČNÁ HLEDÁNÍ

Radka Coufalová

Nejlépe malují malíři,
nejlépe hrají herci,
básně píší básníci
a já neumím nic,
Bože!

Stojím před tebou na kobereci
a přiznávám,
že jsem k ničemu.

Ale zkouším
a zkouším zase pro změnu,
co by mi šlo,
co by mě bavilo....

Častokrát nebe oči přikrylo,
když hledala jsem
nové čisté plátno pro dílo,
co někde uvnitř tiská,
o kterém nic nevím,
jen to,
že tam někde v koutě
neobjeveno vzlyká.

Žijeme v době,
kdy měřítkem popularity není,
že někdo dělá dobře svoji práci.

Martin Stránský
(* 11. února 1970 v Jihlavě),
český herec.

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

PARTNEŘI DIVADLA

V OSLNĚNÍ

HANA KRATOCHVILOVÁ

**Hana Kratochvilová:
KOČKY BYLY VYČERPÁVAJÍCÍ,
ALE KRÁSNÁ PRÁCE**

Hanu Kratochvilovou znají diváci Městského divadla Brno už několik sezón z mnoha muzikálů, ve kterých účinkovala jako tanečnice. Namátkou se takto objevila například v mu-

zikálech *Vlasy*, *Oliver!*, *Peklo*, *Čarodějky z Eastwicku* nebo *Chicago*. Čím dál častěji se ale Hanka přesouvá i více do zákulisí příprav, když se muzikálů účastní v pozici choreografky už od začátku jejich vzniku. V tandemu s Anetou Majerovou takto nejnověji spolupracovala na muzikálu *Kočky*, který je v podstatě nekončícím sledem tanečních čísel.

Stanislav Moša připravil Kočky podle nové koncepce, takže žádná z postav není tradičně v kočičím převleku. Ani choreografie nevychází z klasických kočičích pohybů a lezení po čtyřech. Čím jste se tedy s Anetou Majerovou nejlíc inspirovaly?

Inspirovaly jsme se naším oblíbencem, jímž je choreograf Bob Fosse, který vymyslel taneční styl zcela unikátní pro muzikál. Ten

jsme se snažily do *Koček* přenést a podpořit tak obraz noblesní společnosti, pro kterou se v našem novém pojetí nehodilo lezení po čtyřech a podobně.

Jak moc jste se vyřádily zařazením různých tanečních stylů?

Vyřádily jsme se hlavně v desetiminutovém kočičím bálu, kde se střídají různé styly, tedy různé vlastnosti kočkotanečnicků. Vystřídají se tam sexy kočky, drsní kocouři, romantický valčík, precizní balet, divoký street dance, tepající latina, něžná láska, tajemné síly úplňku a v neposlední řadě nebezpečný Vietnam (pro zasvěcené)...

Takže nová koncepce se vám s ohledem na choreografii hodně zamlouvá?

Mě osobně to takhle bavilo a vyhovovalo mnohem víc. Myslím si, že i herci po několika reprízách ocení, že mohou většinu představení odtančit „pouze“ na dvou nohách! Od pana režiséra dostáváme pro práci všeobecně dost volnou ruku a my s ním na oplátku své nápady a představy vždy předem konzultujeme.

Kočky patří k jednomu z nejtěžších tanečních muzikálů. V čem podle vás nejvíc tkví jejich obtížnost?

V prvé řadě v množství hudebních čísel. Což v případě *Koček*, které mají chudší dějovou linku, znamená množství tanečních čísel. První polovina je téměř jedno za druhým a není lehké udržet pozornost diváka. Proto jsme se snažily, aby každé číslo bylo osobité a trošku odlišné od ostatních, čemuž napomáhá i využití projekcí Petra Hlouška.

Která z postav muzikálu Kočky je vám nejbližší svým charakterem a ráda byste se do ní převtělila?

S Hanou Holišovou v muzikálu Peklo, režie: Stanislav Moša

*S Jiřím Machem
a Svetlanou Janotovou
při práci na muzikálu Kočky,
režie: Stanislav Mořa*

Já bych si ráda zatančila a zahrála Bílou kočku, to by mě bavilo. Ale do převtělování bych nešla. I když – teď mě napadá, že Rambajz-tágo se jako chlap zrovna špatně nemá. *(smích)*

Jaký máte vztah ke kočkám jako zvířatům?

Nic proti nim nemám, ale ani je nijak zvlášť neprožívám. Ale teď momentálně přepadlá nějakou virózou jim závidím jejich devět životů!

Už počtvrté pracujete ve dvojici s Anetou Majerovou. Jak se vám společně pracuje?

Řekla bych, že náš tandem je tvůrčí a v lecčem se doplňujeme. A v případě kusu, jako jsou *Kočky*, je dvojice maximálně vítaná. Můžeme si práci částečně rozčlenit, doplnit se v páru, střídat se ve vedení zkoušek podle momentální energie. A to i za cenu toho, že proces vymýšlení jednotlivých čísel trvá ve dvojici déle, protože jak známo, více hlav víc ví. My se musíme všemi nápady probrat, abychom vybraly to nejlepší.

Kdo je z vás dvou vůdčí osobností? Jak řešíte případné konflikty?

Vůdčí osobností jsme obě! *(smích)* A konflikt je dost silné slovo. Samozřejmě, že se někdy neshodneme a diskutujeme, ale se vzájemnou úctou, respektem a ve prospěch věci.

Byly pro vás Kočky zatím nejtěžším muzikálem, který jste dělala?

Nevím, jestli nejtěžším, ale mám pocit, že nejdelším. V tom byly vyčerpávající. Musely jsme začít tentokrát s určitým předstihem, takže když přišli kolegové na první choreografickou zkoušku plní elánu a energie, byly jsme už značně namožené a zničené. *(smích)*

V kolika letech jste vy sama začala s tancem?

Od svých osmi do čtrnácti let jsem nejprve dělala moderní gymnastiku, až pak jsem přešla k tanci, který mě chytil za srdce mnohem víc. Začínala jsem ve street dancové skupině, kde mě hodně naučila Leona Qaša Kvasnicová,

pak jsem teprve přišla na chuť modernímu tanci a baletu, který jsem dostudovala až na JAMU. Nejvíc přínosné pro mě byly různé taneční projekty a workshopy, na které mi už teď zbývá bohužel málo času.

Co je vám bližší – tancování nebo choreografování?

Rozhodně tancování! Víc si ho užívám, protože vím, že jako aktivní tanečnici mi čas uběhne rychleji než jako choreografce. Navíc je to menší zodpovědnost, mít na starost „pouze“ sebe a vyjádření nějakého pocitu či charakteru. Takže duševní odpočinek.

A nemrzelo vás proto, že se nemůžete aktivně zúčastnit právě Koček, které jsou hlavně tanečním muzikálem?

Mrzelo a stále mrzí. Ale taková nabídka na choreografii se neodmítá, navíc jsou to pro mě cenné zkušenosti i jako pro tanečnici. Byla to krásná práce díky toleranci, důvěře a pozitivní energii, kterou do tohoto díla všichni zúčastnění přenesli.

Je muzikál, ve kterém byste si toužila zatančit?

Chtěla bych si zatančit v *Chorus Line*. Byl to první muzikál, který jsem jako malá holka viděla a velmi mě okouznil. Pak bych si ještě ráda zahrála znovu *Vlasy*, kterými jsme otevírali naši Hudební scénu. Ale to asi nejsem sama...

Dovedete si ještě vůbec život bez tance a pohybu představit?

Nedovedu. Ale stejně tak už si nedovedu představit život bez své nové role matky, která mi před třemi roky přibyla do života.

Změnil se nějak váš přístup k práci po narození dcery?

Jen technicky. Zkoušení je mnohem náročnější, volna je dost málo a snažím se ho beze zbytku věnovat Amálce, takže osobní volno je na nule. Ale stojí to za to. A musím pochválit oboje prarodiče, kteří bodují tím, jak zvládají vynahrázovat období, kdy se moc nevidáme.

Vášim mužem je fotograf Tino Kratochvíl. Jak funguje propojení dvou různých uměleckých oblastí – fotografie a tance?

Myslím, že funguje harmonicky. Mám spoustu krásných nejen tanečních fotek, a když nedo-
razí Tinovi modelka na nějakou akci, bleskově

***Koncert Muzikály z Broadwaye,
režie: Stanislav Moša***

zachraňuji situaci předstíráním, že to dělám denně a že na to mám! (*smích*)

U vašeho jména se občas objevuje i přízvisko Peňa. Jak tato přezdívka vznikla?

Tatínek se jmenuje Josefi, takže přes (nepotvrzený) jižanský původ vznikla De la Peňa, ale je to v podstatě nesmysl. Jen v době, kdy jsem vyrůstala, byla spousta Hanek a každá druhá chytla nějakou přezdívku. Nijak na ní ale netrám.

Už víte, jak si po náročném sezóně odpočnete a naberete síly?

Nejprve zřejmě ještě vyrazím na Biskupský dvůr, kde budu dělat choreografie režiséru Stano Slovákovi. Ale pak už na Vysočinu, kde mě čeká vytoužená každoroční dovolená, rodina, přátelé, nohejbal, rybník, lesy... A dál se uvidí!

*Text: Lenka Suchá,
foto: jeř Kratochvíl*

Foto: JEF Kratochvíl

A man and a woman in a dramatic pose. The man is shirtless, wearing a black cap and black briefs, leaning forward. The woman is wearing a grey off-the-shoulder top and blue jeans, leaning back and holding the man's waist. The background is a dark, textured wall.

DONAHA

režie: Stanislav Slovák

PREMIÉRA NA ČINOHERNÍ SCÉNĚ

17. a 19. KVĚTNA 2013

S Lukášem Janotou a Jakubem Przebindou
při práci na muzikálu *Donaha!*,
režie: Stano Slovák

V OSLNĚNÍ

MICHAL MATĚJ

Téměř třicetiletý Michal Matěj vypadal mezi většinou staršími herci na tiskovce k muzikálu *Donaha!* velmi uvolněně. Usměvavý a v krátkých kostkovaných kalhotách působil jako rošťák, pro nějž je život velká legrace. Tomuto dojmu napomohla celková atmosféra tiskové konference, která se trochu „zvrhla“ na řeči kolem nahoty šestice ocelářů, konkrétně závěrečného striptýzového vystoupení. Práce na této inscenaci byla pro Michala první samostatnou v důležité profesí choreografa, předtím byl „jen“ asistentem v inscenacích, například *Sugar! (Někdo to rád horké)*, *Chicago* (2011) a *Pokrevní bratři* (2012). O tom jsme si ostatně také trochu povídali. Připomenu, že Michala Matěje znáte z menších rolí v Městském divadle Brno. Dostal se tam na konkurs jako tanečník, ačkoli nemá žádnou taneční školu. O to je tento ostravský rodák usilovnější. Zajímá se o herectví, učí se zpívat. Mimo chodem, v létě se žení,

není překvapením, že si bere členku souboru. Titulek rozhovoru ho neuráží, je pravdivý.

Pokud vím, v Dokořánu vás ještě neprezentovali. Prozradte, jak jste se dostal k tanci a k jevištnímu pohybu?

Jsem nevystudovaný tanečník, naštěstí narozený v Ostravě, kolébce nejlepších latinskoamerických tanečních klubů v republice. Předčasně jsem ukončil studium v oboru kuchař/číšník a živil se, jak se dalo, ale od malička jsem se věnoval právě latinskoamerickým tancům. Dostal jsem se k nim docela zajímavou cestou. Těsně po sametové revoluci jsem hrozně chtěl dělat kung-fu. Chodil jsem do kroužku: bylo to drsné – někdy jsem přišel domů s brekem (bylo mi 6), ale bavilo mě to. Jenže po půlroce naše dva trenéry zavřeli, pašovali prý hašiš. Protože mamka nechtěla, abych se flákal, začal jsem chodit se sestrou do kroužku folklorního tance a celých

deset let jsem pak zůstal věrný taneční latině. Odtud jsem přešel do Show Dance. Show Dance je muzikálovému druhu tance ze všech stylů asi nejpodobnější. Je to soutěžní disciplína, krom menších i pro velkou formaci, kde najednou může tančit až čtyřiačtyřicet lidí. Navíc je Show Dance obohacen o příběh, vlastně se dost podobá divadlu. Nejsou to jen formální pohyby, tanečníci svým tancem vyprávějí příběh.

Děláte ještě Show Dance?

Většinou s tím lidí po dvacítce končí. Je to zájmový kroužek, takže po škole, pokud člověk nedostává dál peníze od rodičů, si na to musí vydělat. Jenže když se zase osamostatní, nemá pak čas na tréninky, nedostane se do re-

... ano, ale ve světovém měřítku to nic neznamená. Víte, v rámci republiky jsem si užil v tanci svoje, ale po určité době pro mě nastal stereotyp, chtěl jsem se věnovat divadlu, kde se můžu učit nové věci.

Tak řekněte, jak jste se dostal do zdejšího věhlasného divadla!

Kamarádka z tancování úspěšně absolvovala konkurz na muzikál *Hair*, lákala mě, ať taky jedu, ale pro mě bylo tehdy 500 korun za cestu a jídlo moc peněz, žil jsem z mála. Tahle kamarádka se vrátila z Brna zcela nadšená a já jsem díky jejímu pozvání viděl *Hair* pár týdnů po premiéře v roce 2005. A na to konto jsem se přihlásil na konkurz o rok později. Původně to měly být *Čarodějky z Eastwicku*,

Choreograf muzikálu Donaha! přišel do divadla z pracáku

prezentace, nemůže na každoroční mistrovství světa v Německu atp. Je to takový začarovaný kruh.

Proč jste se nesnažil dostat na nějakou taneční školu?

V určitém období jsem vyhlásil válku školnímu systému; je zkosnatělý, zastaralý, nepružný. Je to samozřejmě v určité míře gesto, možná plané, ale já to tak cítím. Pokud se dostanu do stádia, že moje rodina nebude mít co do úst, může se stát, že sklopím hlavu a udělám školu, abych dostal dobrou práci. I když pořád věřím, že dobrou práci můžete sehnat i bez školy. Dokud budu stát na vlastních nohou jen díky své snaze a schopnostem a nějakému štěstí shůry, zůstanu nevystudovaným tanečníkem, už proto, abych mohl jednou (až je budu mít :-)) svým dětem dokázat, že není důležitý nějaký papír, ale to, co máte v hlavě. Systém mlčky předpokládá, že je tomu naopak.

Nicméně jste držitelem několika titulů mistrů republiky v Show Dance...

nakonec se uváděl *Oliver!*. Zatančil jsem a pana ředitele Stanislava Mošu jsem zřejmě zaujal, protože když jsem se pak vrátil domů – pracoval jsem v té době jako číšník v kavárně – volá mi do práce neznámé číslo. „Dobrý den, tady emdébé,“ ozvalo se a já myslel, že je to pojišťovna, u které jsem měl nějaké pohledávky. Vylekal jsem se, že mi volají kvůli dluhům, ale byl to Igor Ondříček a rovnou mi tlumočil nabídku do angažmá. Byl jsem jako ve snu, kluk z ulice, na pracáku, sem tam brigáda a najednou divadlo! A rovnou angažmá. Připadalo mi to fantastické, jako z amerického filmu.

***Se Svetlanou Janotovou
v muzikálu Peklo,
režie: Stanislav Moša***

S Hanou Kratochvilovou

Dnes už máte za sebou menší role a také asistenci choreografům. Jak jste tady vlastně začínali?

Začínal jsem jako tanečník. Brzy jsem pochopil, že v divadle takového formátu musí být člověk flexibilní. Začal jsem chodit do zpěvu k Hance Horké a snažil se na sobě pracovat, i když, přiznávám, teď to pro nedostatek času trochu flákám. Prostě, dobře si uvědomuji, že se nemůžu živit jen tancem do konce života. Pokud se ptáte na moje choreografické začátky, musel bych zapátrat v paměti. *Sněhurka* nebo *Jánošík*? Už nevím. Choreografce Hance Kratochvilové jsem pomáhal krom jiného s párovými tanci. A můžu říct, že jsem měl i možnost tvůrčí práce.

Jaké to bylo dělat poprvé choreografii samostatně?

Oslovil mě režisér Stanislav Slovák. Seděli jsme zrovna pozdě večer v taxíku na cestě domů z divadelního klubu, už trochu přiopilí, a byl jsem, samozřejmě, šťastný. Je obrovský rozdíl mezi asistentem a samotným choreografem. V muzikálu *Donaha!* mám docela těžký úkol, pracuju s nestandardním vzorkem lidí, z nichž ani jeden není vyloženě tanečník. Takže bylo docela náročné vymyslet pohyby, které by ve výsledku fungovaly, protože na jedinou nemůžete stavět choreografii na efekt, založenou na tom, že bude ultradobře odtančená. Já svoji vlastní interpretaci tance zakládám na tom, že vše musí jít ze mě, musí

to mít štávu. Choreografie je jen kostra, kterou vyplňuju. A například kluci, kteří hrají oceláře, nejsou žádní střízlíci, nejsou to typičtí tanečníci jako na Broadwayi, kde všichni švihají nohama. Ale všichni si nakonec poradili na výbornou, ono totiž až tak nezáleží na tom, jak dobře se herci pohybují, ale hlavně co z nich bude sálat při tanci na jevišti.

Název Donaha! hodně napovídá. Jak jste připravovali tuto scénu?

Začínáme v kostýmech a se světly zrovna dnes, kdy spolu mluvíme. Kluci se svlékají a tančí, vše se musí pečlivě nacvičit. Je to tečka představení, vystříhnout by to měli opravdu s grácií. Práce nejen na této scéně byla trošku jiná než s tanečníky. Herci neposlouchají na slovo, v dobrém slova smyslu. Nejsou totiž zvyklí bezúčelně plnit pokyny, ale ve všem hledají jistý druh vnitřní logiky, což považuji za velmi správné. Právě forma otevřené debaty (samozřejmě všeho s mírou, že kluci) přinesla z jejich strany spoustu dobrých nápadů. Kolikrát jsme se při zkouškách dost bavili, třeba bonmoty Zdeňka Junáka. Vznikla například situace, kdy se asi po dvou zkouškách Kuba Uličník rozčileně zeptal, proč musíme každý pohyb začínat doleva. „Já nevím,“ říkám, „jsem přeucený levák.“ Ostatní se svorně divili s ním, jenom Zdenda Junák s Míšou Isteníkem si předli, protože jsou taky leváci.

Jak jste se při zkouškách vyrovnali s nahotou?

Nejsme nějakým experimentálním divadlem, kde se předvádějí věci jen pro zaujetí diváka. A nahota zde není bezúčelná. Linka svlečených ocelářů působí velmi decentně, nemůže nikoho pobouřit. Svlékání nevadí ani samotným hercům. Nikdo v publiku by se neměl stydět. Scéna netrvá dlouho, je také precizně nasvícena, takže stejně není vidět nic, co by mohlo šokovat.

Inspiroval jste se k choreografii Donaha! původním britským filmem režiséra Petera Cattanea z roku 1997, případně některými

představeními muzikálu na české nebo i zahraniční scéně?

Film jsem viděl, ale je podstatně jiný než muzikál. Muzikálové provedení má více rozměrů, které se do filmu nevešly, a ve výsledku tak vznikne podstatně hlubší dílo s přesahem, kterému se film nemůže rovnat. Má také více hudby, takže je emočně silnější. Žádnou jinou inscenaci *Donaha!* jsem neviděl. Doteď nevím, jestli je to dobře nebo špatně.

Spíše jen formálně se zeptám na spolupráci s režisérem Stanislavem Slovákem.

Je to spolupráce ve velmi klidné, přátelské a uvolněné atmosféře. Stanko mi dal volnou ruku, ale samozřejmě jasně formuloval svoje představy. „Chci, aby holky stály vzadu na židlích,“ říká například, „během tohoto motivu sejdou, tady se objeví dvě skupinky kluků, tak, aby je holky ovládaly jako loutky...“ A tak podobně: sdělí mi svou vizi a já se ji pokouším naplnit.

Jak pracuje začínající choreograf?

Předpokládám, že je to dost individuální. Já si pustím hudbu, zavřu oči a opakovaně si přehrávám konkrétní píseň, dokud nemám kompletní vizi celého čísla. Představuju si pohybující se herce na jevišti, vymyšlené prvky si zapíšu a přepočítám na doby, protože při vymýšlení prvků si nepočítám, prostě to nějak cítím a to je potřeba převést na nějaké přenositelné informace. (K tomuto se taky váže několik vtipných historek, protože jak vám řekne každý muzikant: tanečníci jsou divní, všechno počítají na osm; někteří tak dokážou počítat i valčík.) No a pak na zkušebně zkusíme. Představuju si všechno koncepčně, tedy třeba i se světly, s atmosférou. Jenže v realitě jsou tyto věci potom jinak, vlastně nevím, jestli to není nevýhoda.

Neměl bych zaměřet vaši větší taneční i hereckou roli ve Stravinského baletní pantomimě Příběh vojáka, kterou uváděla vloni Filharmonie Brno v rámci svého koncertního cyklu. Uvidíme ji ještě někdy?

Bojím se, že už ne. Měl jsem sice pocit, že obě uvedení měla docela dobrou odezvu, recenze jsem ale nečetl, takže nemůžu potvrdit. Ale tohle představení bylo směřováno právě primárně pro festival, s dalšími reprízami se nepočítalo. Bylo zajímavé, že Martin Dvořák

vše pojal netradičně. Běžně totiž v tomhle kuse odvypráví veškerý text vypravěč a tanečníci pouze tancují. My jsme texty říkali sami, každý za svou postavu a naopak vypravěč musel taky trochu tancovat. Mám pocit, že díky tomu bylo představení barvitější. Choreografii dělal již zmiňovaný Martin Dvořák. Textu bylo sice hodně, ale byla to pro mne nedocenitelná zkušenost a alespoň jsem zjistil, že mi nedělá problém naučit se i nějaký ten větší špalek.

Jaké máte plány do budoucna?

Musím přiznat, že spíše než k choreografii tíhnu k divadlu jako celku. Jedna známá, která vlastní dětské divadlo, mne před časem oslovila, zda bych pro ni neudělal choreografie, a nakonec jsme se dohodli, že budu představení i režírovat. Tehdy se ve mně zřejmě probudily jakési dřímající režijní ambice a zjistil jsem, že daleko nejlépe mě baví odkrývat motivace postav, hledat kontexty, pilovat charaktery, hledat různé interpretace a vůbec celá ta práce s lidmi. Můžu říct, že konkrétně práce s dětmi je nesmírně obohacující, přinejmenším se naučíte trpělivosti. Samozřejmě o sobě nemohu tvrdit, že by mi to bůhvíjak šlo – nemám zkušenosti, nejsem studovaný, jen co jsem okoukal v divadlech. Ale mám takový tajný sen, že bych snad někdy mohl začít na svém písčúku, od malinkého divadla, ale to je docela komplikovaná věc, takže kdo ví. Od 17 let píšu nějaké vlastní věci, takže vyrobit někdy nějakou kompletně vlastní divadelní hru by bylo určitě úžasné. I když, jak se říká – nejhorší je žijící autor (*smích*), no uvidíme. Však on už mě život navede správným směrem...

Text: Jan Trojan, foto: jef Kratochvil

*Se Svetlanou Janotovou
v muzikálu Peklo,
režie: Stanislav Moša*

DIVADLO – HUDBA

DIVADELNÍ SVĚT THEATRE WORLD BRNO 7.-14. 6. 2013

HUDBA – DIVADLO

DIVADELNÍ SVĚT
THEATRE WORLD
BRNO

www.divadelnisvet.cz

Letošní, již 4. ročník festivalu Divadelní svět Brno 2013 je dedikován umělci Jiřímu Suchému. V průběhu jednoho týdne se na jevištích divadel i v ulicích města představí divadelní soubory z celého světa, které vyobrazí hudbu na divadle ve všech svých podobách.

IV. ROČNÍK FESTIVALU DIVADELNÍ SVĚT BRNO 2013

Stadttheater Ingolstadt (Německo)

DYLAN – ČASY SE MĚNÍ

Inscenace se věnuje výjimečné osobnosti hudebních dějin. Motto této hudební biografie Boba Dylana je „Život je karneval, kolotoč života se otáčí“ a uslyšíte v ní 20 největších hitů (mj. *Knockin' On Heaven's Door, Like A Rolling Stone, Hurricane*) slavného písničkáře, které hraje pět hudebníků neustále přítomných na jevišti. Čtyři herci v režii Heina Kondschaka, jenž je zároveň i autorem scénáře a autorem hudebního nastudování, rozehrají vzrušující příběh jedince, na jehož pozadí se odehrávají i dějiny 2. poloviny 20. století. Bob Dylan, vlastním jménem Robert Zimmerman, stál v čele mnoha protestních hnutí a mnohé jeho balady zlidověly. Toto revolučně kabaretní představení má místy atmosféru rockového koncertu a inscenace nabízí jak dech beroucí hudební sóla, tak zábavné anekdoty ze života hlavního hrdiny.

Narodowy Stary Teatr Krakow (Polsko)

OPERA MLECZANA

Malý žánr kabaretní buffo opery, kterou známý polský skladatel Stanisław Radwan napsal pro činoherní soubor. Spontánní a zábavná inscenace maže hranice mezi jevištěm a hledištěm, herci na mobilní pohyblivé scéně vtahují diváky přímo do děje prostřednictvím smíchu. Příběh vznikl podle satirických kreseb Andrzej Mleczkého, jenž se originálně věnuje oblíbeným tématům, kterými jsou problematické vztahy mezi mužem a ženou představované formou populárních soap oper.

Theater der Altstadt (Německo)

A CLOCKWORK ORANGE

Stuttgartské divadlo má na svém repertoáru i klasické muzikálové tituly, na jaře roku 2012 zde ale mělo premiéru sci-fi drama *Mechanický pomeranč*, jevištní adaptace románu Anthonyho Burgessa, který proslavil přede-

vším vpravdě kultovní film Stanleyho Kubricka z roku 1971. Hlavní postava Alex a jeho kumpáni z hudební kapely Droogs jsou hrozbou jednoho města, v jehož ulicích se nebezpečně pohybují a šíří své heslo „Násilí je zábava“. Hudba Ludwiga van Beethovena zde má především významnou funkci jako tvůrce atmosféry a vytváří ostrý kontrast k až brutálním situacím děje. Futuristický příběh s kriminální zápletkou je převyprávěn pouze čtyřmi herci, kteří hrají různé postavy. Drastické scény plné násilí jsou pečlivě choreograficky vybudovány, režisér Wilfried Alt krutost obrazů nikterak neuhlazuje, dává jim vyniknout, zároveň ale dostatečně zdůvodňuje jejich zpřítomnění.

Handspring Puppet Company (JAR)

WOYZECK ON THE HIGHVELD

Handspring Puppet Company je divadelní skupení, které vzniklo v roce 1981 v Kapském Městě v Jihoafrické republice. Soubor tvoří profesionální divadelníci, výtvarníci i jiní umělci a technici. Svou práci již představili ve více než třiceti zemích po celém světě. Od roku 2007 se v londýnském National Theatre podílejí i na výjimečné a oceňované inscenaci *War Horse*.

Inscenace *Woyzeck on the Highveld* vznikla v roce 1992 v režii a scénografii významného mnohostranného umělce a výrazné osobnosti současného divadla Williama Kentridge. Inscenace kombinuje loutkoherectví a Kentridgeovy animované filmy. V roce 2011 se titul vrátil na repertoár skupiny a v režii Luca de Wita vyrazil na turné, v jehož rámci navštívil i Brno. Produkce vypráví známý Büchnerův příběh žárlivosti, vraždy a zápasu jedince s okolím. Původní příběh německého vojáka z 19. století adaptovali na život černošského přistěhovaleckého dělníka v roce 1956 v Johannesburgu, který je sžírán žárlivostí, když ho žena podvede s horníkem. Spojení loutkového a činoherního divadla s filmovými projekcemi a hudebním doprovodem i zpěvem vytváří ojedinělý divácký zážitek, který lze jen těžko zařadit do jakékoli divadelní škatulky. Výtvarná složka je zde stejně důležitá jako ta hudební a herecká a společně slouží tématu, v jehož centru jedinec bojuje s lhostejnou společností.

V sobotu 27. dubna se zhostili role kmotrů brněnských ledních medvídat primátor Roman Onderka a ředitel MdB Stanislav Moša. O znění jmen – Kometa a Nanuk – rozhodli lidé, hlasující prostřednictvím internetu. Medvídatům a nadšenému davu návštěvníků zazpívaly herečky z Městského divadla Brno Alena Antalová, Hana Holišová a Ivana Vaňková.

27. DUBNA 2013

KŘEST MEDVÍDAT V BRNĚNSKÉ ZOO

Donaha!

muzikálová komedie

Činoherní scéna

1. - 4., 6., 14. - 18., 20., 25., 28. ČERVNA 2013

Kočky

legendární taneční muzikál

Hudební scéna

1., 19. - 22., 24. a 25. ČERVNA 2013

Cyril a Metoděj aneb Dobrodružství písma velkolepý příběh našich dějin

Biskupský dvůr

22. - 24. ČERVNA, 4. - 7. ČERVENCE 2013

Terrence McNally, David Yazbek:

DONAHA!

Tento nový muzikál byl napsán podle populárního britského filmu *The Full Monty*. Dílo vyrůstá z autentické, ničím nepřikrášlované britské reality a právě pro britskou povahu je zde tak sympaticky typické, že si i z těch nejsmutnějších lidských situací: sociální krize – nezaměstnanost – ztráta sebevědomí – umí udělat dokonaleou srandu! Muzikál, stejně jako film, vypráví o partě nešťastných kamarádů ocelářů, kteří přijdou ve stejném okamžiku o práci. Jejich snaha najít nové uplatnění nemá úspěch, a tak z čirého zoufalství založí taneční striptérskou skupinu. Co na tom, že fyzicky ani většinou obvyklé představě o profesionálních striptérech zcela neodpovídají... Dílo je vybaveno hudbou se skvělým rockově-funkovým aranžmá a poté, co před pár lety došlo newyorským Broadway, se na ně můžeme těšit i v našem divadle.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: Petr Štěpán, Markéta Sedláčková, Zdeněk Junák, Igor Ondříček, Michal Isteník, Jakub Uličník, Lukáš Janota, Zdena Herfortová nebo Lenka Bartolšicová, Jana Musilová, Johana Gazdíková nebo Hana Holišová a další.

Andrew Lloyd Webber, Thomas Stearns Eliot:

KOČKY

V historii muzikálového divadla neexistuje titul, který by provázelo tolik superlativů! Jedná se o nejdéle uváděný muzikál v historii londýnského West Endu i newyorské Broadwaye, který ve světě vidělo přes 67 milionů diváků! Ve svém domovském divadle New London Theatre byly *Kočky* uváděny celých 21 let! Muzikál získal nejprestižnější světová ocenění – dvakrát Grammy a sedm cen Tony, což jsou ceny znamenající ve světě hudby a divadla totéž co ve filmu Oscar. Lloyd Webber rád vzpomíná, jak mu v dětství jeho matka Jean často předčítala nádherné veršované pohádky o kočkách od Thomase Stearnse Eliota, nositele Nobelovy ceny za literaturu z roku 1948. Napsal pak podle nich poetický taneční muzikál plný nádherné fantazie, který je zároveň jedním z realizačně nejnáročnějších divadelních děl. Umělecký soubor i technické podmínky Hudební scény MdB jsou pro výjimečnou inscenaci muzikálu *Kočky* jako stvořené...!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Alena Antalová nebo Hana Holišová, Petr Gazdík, Andrea Březinová nebo Svetlana Janotová, Ivana Vaňková, Dušan Vitázek, Jiří Mach, Lukáš Vlček, Aleš Slanina, Lenka Janíková nebo Hana Kovářková a další.

J. Cameron, S. Clark, H. Edmundson, I. Allende:
ZORRO

Legendární příběh hrdiny „Zorra mstitele“ od chilské autorky Isabel Allende inspiroval hudební skupinu Gipsy Kings a jednoho z nejlepších londýnských hudebních aranžérů Johna Camerona, společně s autorem scénáře Stephenem Clarkem, kteří uvedli tento příběh jako muzikál na West Endu 15. července 2008. Ukázalo se, že vůbec první divadelní dramatičtější tohoto příběhu souboje dobra a zla, lásky a vášně, navíc dramaticky prokomponovaná s takovými songy jako například *Bamboleo* či *Djobi Djoba* a mnoha dalšími zcela novými skladbami v rytmu flamenca, se rázem stala hitem sezóny s nominací hned na několik prestižních divadelních cen. Podmanivá hudba, jedinečná choreografická a akrobatická čísla a emocionálně nabitý romantický příběh – to vše je muzikál Zorro, který u nás měl svou českou premiéru!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Lukáš Janota, Johana Gazdíková nebo Viktoriia Matušová, Svetlana Janotová nebo Ivana Vaňková, Robert Jícha nebo Dušan Vitázek a další.

Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán:

CYRIL A METODĚJ

Osud soluňských věrozvěstů a jejich velkomoravské mise tvoří jeden ze zakladatelských příběhů českého národa a podstatný prvek jeho identity. Autoři se ve svém vyprávění soustředí na posledních šest let Cyrila/Konstantina života – jeho a Metodějův příchod na Velkou Moravu, vytvoření písma hlaholice, zavedení staroslověňštiny jako bohoslužebného jazyka, odchod z Moravy a posléze na triumfální obhajobu jejich mise a oprávněnosti slovanské liturgie. K příběhu Cyrila a Metoděje však zároveň přidávají dvě kontrapunktické linie. První je milostný příběh tří Velkomoravanů – válečníka Vojslava, adepta mnišství Svojmíra a prosté venkovské dívky Vesny. Na jejich osudech a jejich značně odlišných postojích k příchodu soluňských bratří autoři demonstrují konkrétní význam a dopad cyrilometodějské mise, jakož i svár idealistického úsilí Cyrila a Metoděje s politickým pragmatismem oné doby.

Inszenace je navíc vytvářena ve specifickém žánru „čino hry s baletem“. Činoherní výstupy jsou prokládány samostatnými výstupy baletními s hudbou Karla Albrechta, která byla speciálně pro tuto inscenaci zkomponována. Tanec dodává inscenaci hlubší symbolický ráz a poukazuje na obecnější smysl cyrilometodějského příběhu a dále ji vizuálně obohacuje a navíc vypráví i další samostatný příběh – příběh písma. Písma, které je dobrým sluhou, ale zlým pánem, písma, kterým se dá napsat kniha básní i anonymní udání, milostný dopis i rozsudek smrti.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: Viktor Skála, Ladislav Kolář, Vojtěch Blahuta, Jakub Zedníček, Eliška Skálová a další.

PROGRAM ČERVEN

Činoherní scéna

1.6. so 19.30	Donaha!	AB6
2.6. ne 18.00	Donaha!	
3.6. po 19.30	Donaha!	A1
4.6. út 19.30	Donaha!	E2
6.6. čt 19.30	Donaha!	AB4
10.6. po 19.00	Opera mlecšana	
12.6. st 19.00	A Clockwork Orange	
14.6. pá 19.30	Donaha!	C5
15.6. so 19.30	Donaha!	
16.6. ne 19.30	Donaha!	D
17.6. po 19.30	Donaha!	AB1
18.6. út 19.30	Donaha!	AB2
20.6. čt 19.30	Donaha!	A4
25.6. út 19.30	Donaha!	C2
28.6. pá 19.30	Donaha!	E5

Hudební scéna

1.6. so 19.30	Kočky	
4.6. út 18.00	Zorro	
5.6. st 19.30	Zorro	
6.6. čt 18.00	Zorro	
9.6. ne 19.00	Dylan - Časy se mění	
13.6. čt 19.00	Woyzeck on the Highveld	
14.6. pá 19.00	Woyzeck on the Highveld	
19.6. st 19.30	Kočky	
20.6. čt 18.00	Kočky	
21.6. pá 18.00	Kočky	
22.6. so 19.30	Kočky	A6/AB6
24.6. po 19.30	Kočky	
25.6. út 18.00	Kočky	

BISKUPSKÝ DVŮR 2013

22.6. so 20.30	Cyril a Metoděj
23.6. ne 20.30	Cyril a Metoděj
24.6. po 20.30	Cyril a Metoděj
26.6. st 20.30	Koločava
27.6. čt 20.30	Koločava
29.6. so 20.30	Baron Trenck
30.6. ne 20.30	Baron Trenck
1.7. po 20.30	Baron Trenck
2.7. út 20.30	Baron Trenck
4.7. čt 20.30	Cyril a Metoděj
5.7. pá 20.30	Cyril a Metoděj
6.7. so 20.30	Cyril a Metoděj
7.7. ne 20.30	Cyril a Metoděj
9.7. út 20.30	Cikáni jdou do nebe
10.7. st 20.30	Cikáni jdou do nebe
12. - 14.7. 20.30	My Fair Lady (ze Zeliáku)

PROGRAM ZÁŘÍ

Činoherní scéna

13.9. pá	19.00	Cabaret jako Brno	
14.9. so	19.00	Cabaret jako Brno	
15.9. ne	19.00	Zkrocení zlé ženy	X2013
16.9. po	19.00	Zkrocení zlé ženy	
17.9. út	19.00	Mefisto	
18.9. st	19.00	Jakub a jeho pán	R2013
19.9. čt	19.00	Jakub a jeho pán	T2013
20.9. pá	19.00	Jakub a jeho pán	A2013
21.9. so	19.00	Jakub a jeho pán	M2013
22.9. ne	19.00	Jezinky a bezinky	
23.9. po	19.00	Jezinky a bezinky	
27.9. pá	19.00	Jezinky a bezinky	Z2013

Hudební scéna

10.9. út	19.00	Kočky	
11.9. st	19.00	Kočky	
12.9. čt	19.00	Kočky	
13.9. pá	19.00	Kočky	
14.9. so	14.00	Kočky	
14.9. so	19.00	Kočky	
27.9. pá	14.00	Flashdance	
27.9. pá	19.00	Flashdance	A5/AB5
28.9. so	19.00	Flashdance	P
29.9. ne	19.00	Flashdance	D/E7
30.9. po	19.00	Flashdance	A1/AB1

Pozor: Od 1. září 2013 začínají večerní představení od 19.00 hodin.

Petr Ulrych, Stanislav Moša:

KOLOČAVA

Příběh Nikolaj Šuhaje se odehrává v etnicky bohatém prostředí podkarpatské vesnice, v níž dominuje živel ruský a židovský. Oproti předchozím divadelním podobám je posílen právě prvek židovský, bez něhož je výpověď o prostředí, v němž se „zastavil čas“, nemyslitelná. A tak, vedle již známých šuhajovských motivů, se v této verzi objevují i Olbrachtovy motivy ze života chasidů s charakteristickými rysy tohoto etnika, jehož nejvýraznějším projevem, který se uchoval až do dnešních dnů, je právě hudba. Pochopitelně že muzikálová inscenace v baladickém hávu je nemyslitelná bez živého hudebního doprovodu, o který se stará skupina Javory rozšířená o obsazení klezmerské kapely. Neméně úlohu zde má i choreografie Vladimíra Kloubka a filmové dotáčky Dalibora Černáka.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Robert Jicha nebo Stanislav Slovák nebo Petr Štěpán, Radka Coufalová, Eva Jelínková nebo Líbuše Billová, Ivana Vaňková, Petra Jungmanová, Miroslava Kolářová, Pavel Straka, Alan Novotný nebo Peter Veslár nebo Jiří Harnach, Martin Havelka, Karel Mišurec, Zdeněk Bureš, Tomáš Sagher nebo Jakub Uličník, Zdeněk Junák nebo Ladislav Kolář a další.

Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán:

BARON TRENCK

Původní historické drama vzniklé přímo pro jedinečný prostor Biskupského dvora hodlá nejen využít jeho unikátních dispozic a magické atmosféry – přichází i s látkou, která se právě do jeho prostor nanejvýš hodí. Tělo hrdiny naší inscenace, legendárního vojevůdce rakouské armády Františka Trencka, totiž odpočívá jen několik desítek metrů od Biskupského dvora, v kapucínské kryptě kostela Nalezení svatého Kříže.

Věhlasný baron Trenck byl mimořádně sugestivní, kontroverzní a rozporuplnou osobností – vzdělaný intelektuál, schopný válečník a přitažlivý muž na straně jedné, pudový násilník na straně druhé. Jeho životní příběh byl plný bitev, násilí, neustálé kokeťerie se smrtí a zároveň mnoha romantických milostných avantýr. Inscenace, která o něm vypráví, bude rovněž opulentní divadelní hostinou: výpravné kostýmy, bojové scény, duchaplné konverzace i komentující vstupy jarmarečnického pěvce, to vše ve spojení s krásou historické architektury a volného nebe nad námi.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: Petr Štěpán, Martin Havelka, Jakub Uličník, Hana Kovaříková, Milan Němec, Andrea Březinová, Svetlana Janotová, Johana Gazdíkova, Zdeněk Junák, Dušan Vitáček a další.

Jevgenij Doga, Emil Loteanu:

CÍKÁNI JDOU DO NEBE

Balada o vášnivě lásce a svobodě – tragický příběh lásky zloděje koní Lujko Zobara a krásné Rady – je silně emocionálně vypjatá a na diváka působí doslova jako magnet. Nespoutané a divoké představení, tak jak jej na Hudební scéně Městského divadla Brno přivedl poprvé před devíti lety režisér Petr Kracik, je úžasným diváckým zážitkem – nejen pro neuvěřitelný temperament romského etnika, jeho písni či divoké energie tanců anebo zvláštní poetický styl vyprávění. Jde o velkolepě popsany pohled do kočovné a po volnosti volající cikánské duše. Inscenace je podkreslena živou hudbou a cimbálovou kapelou, doplněnou o nahanou hudbu scénickou. Hudebně i tanečně strhující podívaná, která stojí za to – takoví jsou Cikáni na cestě do nebe v Brně. Jak napsala Jana Svovizilová ve své recenzi: „*Cikáni v Městském vás doslova pohltní, dusot kopyt budete slyšet ze všech stran, jejich dech se dotkne vaší šje, cikánské utrpení pocítíte každým kouskem těla.*“

Režie: Petr Kracik

Hrají: Martin Havelka nebo Stano Slovák nebo Petr Štěpán, Ivana Vaňková, Zdeněk Junák, Dušan Vitáček a další.

Alan Jay Lerner, Frederick Loewe:

MY FAIR LADY (ZE ZELŇÁKU)

Slavný americký muzikál, který vznikl na motivy známé divadelní hry G. B. Shawa *Pygmalion*. Dnes již klasický muzikálový titul, který měl premiéru na Broadwayi v roce 1956, vypráví známý příběh květinářky Lízy Doolittlové, která projde proměnou v sebevědomou mladou dámu...

To, že Líza i její otec, popelář Alfréd Doolittle, mluví v originále anglickým dialektem cockney, inspirovalo autora úpravy a režiséra Stanislava Mošu k převedení hry do brněnského prostředí a k použití místního nářečí, brněnského hantecu. Tak se zrodila *My Fair Lady* s přívlastkem ze Zelňáku, protože postava Lízy se přesunula z původní londýnské tržnice Covent Garden na brněnský Zelný trh. Nejde totiž jen o jazykovou inovaci, ale i o posun do místních realit. A tak postavy v úvodu nevycházejí z Královské opery, ale z Reduty, kde nehráli Verdihho Aidu, ale lidovou operetku *Na tý louce zelený*...

Díky vtipné úpravě a vynikajícím hlavním představitelům je inscenace, kterou doprovází osmičlenný živý orchestr, jedním z nejvyhledávanějších představení MdB.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Markéta Sedláčková nebo Radka Coufalová, Martin Havelka nebo Petr Štěpán, Zdeněk Bureš, Zdeněk Junák nebo Ladislav Kolář, Miroslava Kolářová nebo Eva Jelínková, Zdena Herfortová nebo Irena Konvalinová, Jiří Mach nebo Kristián Pekar a další.

A man with a mustache, wearing a white shirt, has his arms around a woman with long dark hair, also in a white shirt. They are looking at each other in a romantic embrace.

Koločava

muzikálová balada

Biskupský dvůr

26. a 27. ČERVNA 2013

A man in a red coat and a fur hat is kneeling on the floor, looking at a person lying in a bed. A flag with a cross is visible in the background.

Baron Trenck

výpravná legenda se zpěvy

Biskupský dvůr

29. a 30. ČERVNA, 1. a 2. ČERVENCE 2013

A theatrical performance on stage. A woman in a colorful dress is dancing, and a man in a white shirt is kneeling in front of her. Other performers are visible in the background.

Cikáni jdou do nebe

balada o zloději koní

Biskupský dvůr

9. a 10. ČERVENCE 2013

CYRIL A METODĚJ

anež Dobrodružství písma
velkolepý příběh našich dějin

22. - 24. června, 4. - 7. července 2013

KOLOČAVA

muzikálová balada

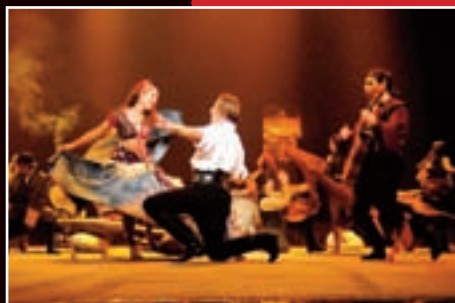
26. a 27. června 2013

BARON TRENCK

výpravná legenda se zpěvy

29. a 30. června, 1. a 2. července 2013

CIKÁNI JDOU DO NEBE

balada o zloději koní

9. a 10. července 2013

BISKUPSKÝ DVŮR 2013

22. ČERVNA – 14. ČERVENCE 2013

MY FAIR LADY (ZE ZELŇÁKU)

muzikál

12. - 14. července 2013

Cyrl a
Metoděj.
Doba, život, dílo.

Palác šlechtičen, Koblížná 1, Brno, do 29. 9. 2013
s tímto ústřížkem získáte 20% slevu na vstupné

www.mzmm.cz

NA SKLENIČCE

S DANEM KALOUSKEM

Říká se po Brně taková anekdota. Zavolám za chvíli, teď tady mám Gazdíka s Kalouskem, řekl prý kdosi z Městského divadla Brno do telefonu. A na druhé straně se ozvalo: Ježíš, a co máte za průšvih? Shoda jmen brněnských umělců se současnými politiky je ale opravdu jen čistě náhodná – a dirigent Dan Kalousek měl prý sice z matematiky jedničku, ale po postu ministra financí opravdu netouží.

Co všechno dělá dirigent při hudebním představení? Vedete jen orchestr, nebo řídíte i to, co se děje na jevišti? A v čem vlastně spočívá práce dirigenta?

Práce dirigenta je vcelku analogická s prací režiséra. Režisér má také daný text, hotovou scénu od scénografa, herce, kteří hrají – a přesto lidé chodí na představení toho či onoho režiséra. S hudbou je to stejné. Mám hotovou hudbu zapsanou v partituře, kolegy instrumentalisty, kteří mají party, které interpretují, herce-zpěváky. Prací dirigenta je vše skloubit do výsledného obrazu, a to jak generálně v rámci zkoušení, tak potom v průběhu každého představení.

Může se stát, že se s režii neshodnete?

Může se stát to, že režisér si vymyslí jiné pojetí než já (*smích*). Základem je dobrá předloha.

Když dirigent i režisér respektují a ctí, co chtěl autor-skladatel sdělit, výsledek bývá dobrý. Chce-li režisér jít nějak proti, zpravidla to přináší problémy. Když ale hudba a jeviště mluví stejným jazykem, vše funguje a vzájemně se umocňuje.

Jak se připravuje dirigent?

Především si partituru pročítám se všemi detaily, které jsou někdy trochu schované. Postupuji od celku k detailu a zase opačně a tak pořád dokola, až se v mojí představě narodí obraz dané hudby. Samozřejmě si občas něco přehraji na klavír...

Jak se čte partitura? Slyšíte hudbu?

Je to jako se čtením písma. Když si přečtete slovo *pes*, také ho nevidíte. Jen si ho představíte, a navíc si ho každý čtenář představí odlišně. To stejné je notový zápis, jen s tím rozdílem, že tento kód – noty na rozdíl od písma neumí dešifrovat každý. Noty říkají, co má zaznít, částečně také, jak to má zaznít. Zbytek zůstává na interpretaci. Důležitá je především představa zvuku, o jejíž naplnění potom dirigent na zkouškách usiluje.

Jak ovládáte hudebníky dole v orchestřišti a herce na jevišti? Je rozdíl, když dirigujete koncert a muzikál?

Rozdíl je zejména v tom, že dirigent při hudebním představení musí mít rozdělenou pozornost a musí vnímat i to, co se děje na jevišti. Protože v reálném čase, kdy představení běží, se může stát i něco, co není naplánováno. V tom je divadlo obtížnější. Stejně jako v tom, že herci-zpěváci nemají na starosti jen hudbu, takže se jí nemohou věnovat stoprocentně, a pravděpodobnost chyb je proto větší než při koncertě, kdy jsou všichni soustředěni „pouze“ na hudbu.

Jak je to s dirigentskými gesty?

Jediné, co je dané, jsou taktová schémata. Ta určuje pravá ruka s taktovkou. Pak má člověk ještě levou ruku, obličej a celé tělo, kterým vyjadřuje vše ostatní. A to je zcela individuální. Zjednodušeně: když chci, aby hráli muzikanti potichu, diriguji menším gestem, než když chci, aby hráli nahlas. Ale to je jen jeden z aspektů pro příklad. Obecně lze říci, že každý dirigent má svá gesta a ta jsou funkční jen tehdy, vycházejí-li z jeho přirozenosti a obecně z nonverbální komunikace, která je důležitou součástí projevu každého člověka. Gesto dirigenta je srozumitelné, jen když je pravdivé. Musí být navíc co nejbarevnější, aby mělo reálný vliv na kolegy, kteří hudbu hrají či zpívají. Je-li gesto stereotypní, přestane fungovat, nebo se zkrátka omrzí. Zajímavé je také, že gesto používající symetrickou práci obou paží je nefunkční. Je to asi tím, že symetrie zkrátka není přirozená.

Trénujete před zrcadlem?

Ne. Je fakt, že nám na škole někteří pedagogové podobné úkoly dávali, ale ono to nefunguje. V tu chvíli se člověk soustředí jen na vizuálně a ne na podstatu, z níž má vycházet. Prvně musí vědět hlava a z té se zpráva přenáší do rukou a celého těla. Pakliže pracují jen ruce, ač jakkoliv krásně, nejsou pravdivé.

Jak probíhá příprava velkých muzikálů? Zkouší orchestr i herci společně hned od počátku, nebo napřed musejí být připraveni hudebníky?

Obě složky běží paralelně. Dirigent musí přebíhat z jedné do druhé, aby mu něco neuteklo. Připravený orchestr a herci se pak

sejdou na zkoušce, které se říká sedačka, kde se vše „slepi“ dohromady a ukáže se, jestli to „drží“. Když dirigent podcení přípravu jedné či druhé složky, dochází k potížím, které se pak obtížně řeší.

Vášim posledním muzikálem byly slavné Kočky. Co bylo na jejich nastudování nejtěžší?

Upřímně řečeno, z mého hlediska nejsou Kočky obtížný muzikál. Hudby není mnoho a není dirigentsky složitá. Je zajímavá, pěkná, polystylová, každá písnička má svůj charakter, což dirigent musí vědět a vysvětlit hráčům i zpěvákům. Příprava *Koček* byla samozřejmě specifická, neopakovatelná stejně jako příprava jakéhokoliv titulu, ale ne složitá. I když vlastně těžko říci. Otázka složitosti je vždy jen otázkou osobní připravenosti. Pakliže je člověk dobře připraven, je vše jednoduché. Někdy se setkávám s přístupem „To je složité, náročné...“. Lidé, kteří tento přístup mají, se zpravidla jen chtějí dělat důležitými. Musím říci, že takové lidi nemám rád.

Který muzikál je dirigentsky náročný?

Například *Bídnič*. To je prakticky opera, tříapůlhodinová opera. Ani hudebně to není jednoduché, hudba se stále vlní v tempech, tzn. že je takzvaně agogická. Je to náročné na pozornost dirigenta i hráčů. Náročné bylo nastudovat *Mary Poppins*, i když z jiného důvodu. Písničky samy o sobě nejsou nijak komplikované, ale jsou složité instrumentovány. A dát to dohromady, aby to hrálo a vypadalo lehce, jako že se nechumelí, to bylo opravdu obtížné. Například muzikál *Jekyll a Hyde* je zase náročný fyzicky, neb se jedná o velmi silovou hudbu, tzn. že tuto sílu musí dávat nejprve dirigent.

Míváte trému před premiérou?

Mám jen takovou tu pozitivní, která mne nabudí k vyšší pozornosti. I když to zní jako fráze, s prvním taktem na ni zapomenu, protože mám tolik práce, že na to nemám čas myslet.

Noční můrou herců je, že budou mít okno. Máte taky strach, že zapomenete dirigovat?

Na rozdíl od herců mám pořád před sebou noty. Ale je pravda, že i v nich se lze krásně ztratit (*smích*). Všechno je však otázka

osobní připravenosti, což jsem již zmínil. Je-li člověk připraven, má vnitřní klid a pravděpodobnost chyb se snižuje.

Když se ale orchestr sehraje, proč tam pořád musí být dirigent? Režisér také nesedí na každém představení.

V orchestru hraje obvykle až několik desítek lidí, z nichž každý má jen svůj hlas. Samozřejmě jednotliví muzikanti v rámci zkoušek zjistí, co hraje soused, jak to funguje. V průběhu koncertu či představení dirigent určuje hlavně dvě věci: tempo a koriguje zvuk. Musí umět napravit chybu a dostat hudbu do intencí, které odpovídají nastudování. Stát se může cokoliv, hostuje jiný hráč, někomu selže nástroj, zpěvák nenastoupí apod. Úkolem dirigenta je vše zpátky srovnat.

Co dělají hráči, když nehrají? V řadě kreslených vtípů hrají šachy, jedí...

V profesionálním orchestru, který v Městském divadle Brno je, platí zásady, které každý respektuje. Ani v pauzách při představení rozhodně nesvačí a netelefonují. Ale je pravda, že v některých inscenacích je spousta prostoru, kdy se nehraje. Někteří si takové chvíle krátí, ale stejně musí zůstat v pohotovostním režimu. Nesmějí se rozptýlit tak, aby to mělo vliv na jejich výkon.

Proč nosí dirigenti frak?

To vám neřeknu. Pravděpodobně jen proto, že z formálního hlediska je frak nejslavnostnější oblečení, neexistuje nic oficiálnějšího. Takže myslím, že jde o vyjádření úcty k hudbě, ke kolegům a k divákovi.

Kolik máte fraků?

Jeden. Takový frak ovšem dostává na frak (*smích*). Musí vydržet podobný nápor jako tričko při tělocviku. Mám frak z lehkého materiálu, moderně střižený, aby nejen padnul, ale hlavně aby neomezoval v pohybu. Muzikály se ovšem obvykle hrají jen ve smokingu.

A kolik už jste měl za svůj profesionální život taktovek?

Mám druhou, protože používám laminátovou a ta první se nahoře už tak roztřepila, že začala být nebezpečně ostrá.

Musí dirigent souznít s taktovkou jako čarodějové z Harryho Pottera se svými hůlkami?

Taktovky se liší délkou, materiálem, vyvážením – některé mají na úchopu hrušku různé velikosti, jiné jsou jen rovnými hůlkami. Každý si musí najít takovou, která mu sedí a je mu pohodlná. Mně vyhovuje ta laminátová, protože je těžší než dřevěná. Taktovka musí zkrátka sedět v ruce, aby se dirigent soustředil na hudbu, ne na to, že něco drží.

Vnímáte publikum za zády?

Silně. Když hrajete jednu inscenaci vícekrát, publikum je vždy jiné. Podpora diváků pro herce na jevišti a pro muzikanty je přitom velmi důležitá. Možná právě pro hudebníky dole ještě důležitější. Sedí v anonymní „díře“, nic nevidí a nikdo nevidí na ně. Ale když publikum dobře reaguje a začne se dařit, muzikanti získávají pocit, že jejich práce má opravdu smysl. Pak cítím, jak mi hudba roste pod rukama...

*Text: Jiřina Veselá,
foto: jeř Kratochvíl*

BRNĚNSKÝ ZORRO VLÁDNE ŠERMEM, KOUZLY A FLAMENCEM

Z Londýna napříč Evropou

Úspěšná premiéra muzikálu *Zorro* se odehrála roku 2008 na West Endu v Londýně. Nesmrtelný příběh o muži skrytém pod maskou v slušivé černé pláštěnce se vydal napříč kontinentální Evropou, až se dostal i do srdce Evropy. V Městském divadle Brno svádí boj za práva občanů Los Angeles od března letošního roku. Kloubí přiměřené množství romantiky, bojových scén a žhavé španělské rytmy od světoznámých Gipsy Kings.

Flamenco, Gipsy Kings a Dario

Velká část choreografie je vystavěná na typicky španělském tanci – flamencu. Přípravě se věnoval dostatek času, tudíž diváci vidí vyšperkované taneční kreace, za které by se nestyděl kdejaký Španěl. Režisér Gazdík přizval ke spolupráci na taneční složce muzikálu ostrášenou Lucii Holánkovou (spolupracovali již na muzikálech *Mary Poppins*, *Jekyll a Hyde*, *Kvítek z horroru*), díky které vypadají pohyby přirozeně a hercům nečiní jejich zvládnutí žádné problémy. Hudba nabízí podmanivé rytmy, o které se s klasickou „španělkou“ postaral rodák z Kostariky Dario. Jeden z nejlepších současných hráčů flamenca. Překlada se, jako již u *Jekylla a Hyda*, ujal re-

žisér Petr Gazdík s dramaturgem Janem Šotkovským. Překlad je doslovný, avšak skvěle sedí do původní partitury. U písní „cikánských králů“ přeložili jen to podstatné. Zpěvné refrény písní *Baila me* nebo *Bamboleo* zůstávají v originále. Jedinou zcela zachechovalou písní je pak *Djobi, Djoba*.

Tak má vypadat muzikálový herec!

Pokud se budeme zaobírat jednotlivými výkony, není na škodu podotknout, že pro Lukáše Janotu je to opravdu první velká muzikálová role, ve které může naplno ukázat, jak všestranně nadaný je. V *Probuzení jara* se ukázal spíše jako herec a zpěvák, *Kvítek z horroru* a *Pokrevní bratři* podkryly nesporné nadání pro role komediálního ražení. Diego je prototypem hrdiny, který je romantický, zamilovaný, avšak zatím nevyzrálý. Jeho zraní probíhá skrze Zorra – jeho alter ego. Pod maskou skrývá nejen sebe, ale také svoje city. Zatímco Diegovi dává podobu „blbečka“, jenž podlézá bratrovi a nutí se mu jako pomocník, skutečné záměry a vážnou polohu role obsáhne v Zorrovi. Uvěříte mu každé slovo i gesto. V bojových scénách zase budete moci obdivovat jeho umění s kordem a na konci první půle se objeví také pověstné „Z“ na hrudi jeho bratra Ramóna. Toho ztvárňuje Robert Jícha. Pravděpodobně poprvé hraje zápornou figuru, což ale nic nemění na tom, že je velmi přesvědčivý a každého zasáhne svým zpěvem při árii *Dny sčítám*, kdy se vyznává z nešťastné lásky k mladičké Luise.

V roli Luisy se do Městského divadla Brno vrací Viktória Matušová. Pěvecky ani herecky se jí nedá nic vytknout. Je velmi dobrá ve všech fázích, kterými Luisa prochází. Její postava má největší hudební prostor hned ve dvou sólových písních, přičemž jsou obě adresovány Zorrovi. Opravdovou hudební třešničkou je interpretace písně *Djobi, Djoba*. Během té se Luisa přidá k cikánské tlupek vedené Inez. A pokud někdo v roli exceluje, pak právě Ivana Vaňková. Do Inez vkládá něco víc. Nechybí jí charisma, celou dobu je jí plně jeviště. To vše doplňuje precizním hereckým a pěveckým výkonem. Flamenco v jejím podání je také více než povedené. Company se pěkně zapotí při spo-

lečných choreografií. Ženská část potom také v písni *Libertad*, která je doplněna o rytmičtější tlučení do dřevěných kbelíků.

Stěhování do Hybernie

Zorro nabízí nenáročnou, avšak efektní podívanou pro všechny věkové kategorie. Od října jej čeká podobný osud jako *Mary Poppins*. Exkluzivní reprízování v Divadle Hybernia. Na všechny role je vypsán konkurz, avšak jsou již avizovány hlavní hvězdy – Monika Absolonová a Roman Vojtek. Premiéra je naplánována na říjen letošního roku. *Michal Prax, www.studentpoint.cz, 26. 4. 2013*

MUZIKÁLOVÁ KOMEDIE ZORRO

Režisér Petr Gazdík se rozhodl obsadit do role Zorra Lukáše Janotu – spíš drobného chlapce než chlapa – ten nezklamal a zazařil. Jeho bratr Ramón, proti kterému bojuje, je naopak pořádný chlap. Toho hraje Dušan Vitázek nebo Robert Jícha. Vědoucí cikánská princezna Inez je v podání Ivany Vaňkové i Svetlany Janotové gráciézní, krásná i trochu prostořeká. Budete-li mít štěstí, uvidíte a hlavně uslyšíte flamencového kytaristu Daria, o němž režisér prohlásil, že je to správný brněnský borec, původem ovšem Španěl. Podmínkou při udělování povolení k uvedení hry bylo, že budou použity původní nahrávky. Takže kytara a dvě trubky jsou vpašovaným doplňkem reprodukováné hudby. Zvukomalebné texty písní jsou ponechány ve španělštině – v češtině by působily dost směšně. Takže závěrem: el Zorro je „maňana“! (Mañana – španělsky pohodový životní styl).

Nad'a Parmová, Zrcadlo, 30. 4. 2013

Herečka Hana Holišová, která před pár týdny získala Cenu Thálie, právě zkouší muzikály *Kočky* a *Donaha!*. Říká:

JAKO GRIZABELLA

ZPÍVÁM

O NADĚJI

Diváky si získává svým talentem i úsměvem. Závratnou rychlostí pádí v posledních měsících život brněnské herečky Hany Holišové. V domovském Městském divadle Brno jde z jedné hlavní role do druhé. Momentálně zde dokonce zkouší hned dvě premiéry sou-

časně – muzikály *Kočky* a *Donaha!*. O tom, že má její úsilí smysl, ji nedávno přesvědčili diváci i odborná kritika. V rozmezí necelé čtvrt roku získala cenu Křídla pro nejoblíbenější herečku sezóny a vzápětí i Cenu Thálie. „Moc si toho vážím a užívám si to,“ přiznává dvaatřicetiletá herečka.

Muzikály Kočky a Donaha! mají v květnu premiéru pouhý týden od sebe. Není pro vás při zkouškách trochu schizofrenní přeskakovat z jednoho charakteru do druhého?

Zvládnout se to dá, protože obě role mám alternované a zkoušky se mi nijak nekryjí. Shon možná teprve nastane těsně před premiérami.

Kočky uvedete jako vůbec první na světě v nové koncepci. Jak se v tomto moderním pojetí cítíte?

Netušila jsem, že *Kočky* budou hudebně a tanečně až tak náročné. Obdivuji své kolegy,

kteří při představení téměř neslezou z jeviště. ***V roli Grizabelly se alternujete s Alenou Antalovou. Je to poprvé, co se takto potkáváte při práci?***

Ano, nikdy jsme se ještě nealternovaly. Kromě *Čarodějek z Eastwicku*, kde jsem za Alenku nazkoušela Sukie, když otěhotněla. Baví mě sledovat Alenku při zkouškách. Líbí se mi, že role dokáže uchopit nejen věcně, racionálně, logicky, ale zároveň lidsky. Emocemi a velkým citem umí strhnout všechny kolem sebe.

Zazpíváte si i slavný hit Memory, proslavený například Barbrou Streisand. Jak tuto píseň vnímáte?

Jako takové ohlédnutí se zpět, bilancování

těsně před koncem. Je v ní naděje a zároveň velký smutek a smíření. Probíhá vám hlavou celý život, včetně všech chyb a všeho, co už nelze vrátit zpět.

V Kočkách se pohybujete hlavně v dámské společnosti, v Donaha! se děj naopak točí okolo pěťice chlapů. Jaká je to změna?

Užíváme si to s ostatními „holkama“ náramně. Muzika i naši chlapi totiž mají grády! (smích)

V závěru loňského roku jste získala už svá třetí Křídla, pár týdnů nato i Thálii. Berete to jako ocenění vaší práce?

Byl to opravdu krásný rok! Nenapadlo by mě, že mě v jednom roce a pod střechem jednoho divadla může potkat tolik krásných rolí. A to, že to vyvrcholí cenou diváků a vzápětí cenou odbornou, je nádhera. Moc si toho vážím a užívám si to.

Vaši rodiče vás dřív od herectví zrazovali. Berete proto Thálii i jako určitou satisfakci pro ně?

Věděli, proč mě od tohoto povolání zrazují, a uznávám, že měli pravdu. Je to náročné, člověk musí být silný a hodně bojovat. Být připravený i na to, že divadlo a potlesk jsou strašně krásné, ale pomíjivé záležitosti. Rodiče mi jsou velkou oporou a sami toho ve svých oborech mnoho dokázali, takže беру Thálii jako cenu i pro mě samotné.

A co dala Thálie vám?

Udělalo mně to především obrovskou radost a dalo mi to naději, že nejud třeba úplně špatnou cestou.

Cenu jste získala za ztvárnění dívky Jany v muzikálu Papežka. Co s ní máte společného?

Je mi blízké hlavně to, že Jana byla velká bojovnice. Šla proti tehdejší dobovým konvencím, šla za tím, čemu věřila a považovala za správné. A to i přesto, že doba, do které se narodila, těmto činům a všeobecně ženám, které chtěly vzdělání i práci, nepřála.

Dalo vám nastudování Papežky zatím nejvíc zabrat?

Nejvíce mi dala zabrat asi Fanny v muzikálu *Funny Girl*. Byla to pro mě velká herecká výzva, taková prověřovací zkouška ve všech směrech. Fanny dává velký komický prostor a skýtá mnoho hereckých rovin. Papežka

Jana je role více dramatická a emotivní. Obě jsou pro mě důležité a mám je ráda.

Jedete pořád v hektickém tempu. Jak relaxujete?

Když jsem hodně unavená, ráda spím a lenoším. Někdy mě naopak popadne tvořivá a něco doma kutím. U manuální práce se člověk skvěle odreaguje. Nejvíce se ale těším, až v létě vyrazím na houby. Plný koš hřibů, to je radost!

Kdo je Hana Holišová

- narodila se 6. srpna 1980 v Brně
- dcera dirigenta a korepetitora Evžena Holiše a herečky Hany Horké
- vystudovala Střední pedagogickou školu v Boskovicích a činoherní herectví na JAMU v Brně
- tři roky byla na volné noze, od roku 2005 je v angažmá Městského divadla Brno. Třikrát zde získala cenu Křídla pro nejoblíbenější herečku
- letos získala Cenu Thálie za ztvárnění titulní role v muzikálu *Papežka*
- hostovala i v Hudebním divadle Karlín (*Noc na Karlštejně*) nebo Státní opeře Praha (*Kudymam*)

Lenka Suchá, Brněnský deník, 6. 5. 2013

JÁ JSEM RÁD PŘEKVAPOVÁN

Loni oslavil jednašedesáté narozeniny, jako senior se však zatím podle svých slov necítí. Až na jednu výjimku. Svůj věk prý pozná po ránu. Jeho recept na spokojené stárnutí je prostý – být co nejdéle obklopený mladými lidmi. Tak přistupuje k životu brněnský herec a dabér Zdeněk Junák.

Zastihla jsem vás v jedné ze vzácných chviliek volna. Co vás v současnosti všechno zaměstnává?

Momentálně mám po premiéře muzikálu *Očistec* u nás v Městském divadle Brno. Jsem celkem oblíbenec dabingu, takže dabuji televizní seriál *Alisa* a teď se po mnoha letech vrátil seriál *Dallas*, kde jsem v původní verzi daboval Cliffa Barnese, takže teď v nové sérii ho jezdím dabovat do Prahy. Jinak dabuji třeba také postavu Trhače v seriálu *Želvy Ninja* nebo jednu postavu v seriálu *Lidský terč*. Mám také pravidelný víkendový pořad *Písničky od srdce* na Českém rozhlasu a nedávno jsem dokončil i rozhlasovou pohádku. **To je pořádný kus práce. A víte, co vás čeká v budoucnu?**

Za nějakou dobu se začne zkoušet představení *Donaha!* a já se nechám překvapit, jestli tam pro mě něco nebude. Obsazení vyjde vždy zpravidla tak čtrnáct dní před začátkem zkoušek a teprve tehdy si přečtete, jestli a co hrajete. Mě to popravdě ale ani moc nezajímá, já se totiž strašně rád těším.

Loni jste oslavil jednašedesát let, práce ovšem zvládáte stále spoustu. Cítíte se jako senior?

Ráno ano. Mám po ránu hrozné problémy s klouby, to jsou pozůstatky mých hříchů z mládí. Jezdil jsem totiž motokros, a protože mám přece jen nadváhu, tak se to na tom zdraví podepsalo. Ale potom se rozhýbu a pak už si tak nepřipadám. Hlavně proto, že jsem pořád obklopen mladými lidmi, tak si to tak nepřipouštím. Mám navíc vnoučata, dcera má dvouapůlletá dvojčata, chlapečka a holčičku, a s nimi je to obrovské vyžití.

Takže to je podle vás recept na spokojené stárání? Být obklopený mladými lidmi?

Ano, ale nejen to. Z jedné knihy od Donalda Trumpa a Billa Zankera jsem si zapamatoval tři zásadní teze. První zní: Nezapoufejte, když

se vám něco nepovede. Je to jen hrbol na cestě, za chvíli to bude za vámi. Druhá: Nestýkejte se s negativními lidmi. A třetí: Máte-li problém a nemůžete ho vyřešit hned,

odložte ho. Zbytečně se stresujete. Až přijde doba řešení, vyřešíte ho. A poslední věta říká: Neztrácejte energii. A já se tím snažím řídit. Bohužel mi připadá, že ti mladí často tu energii nemají. A ještě jedna důležitá věc je podle mě ve stáří podstatná – a to je nezapšknout. **A co si myslíte o talentových soutěžích, které jsou v poslední době tak populární? Přihlásil byste se sám jako mladý do nějaké takové soutěže?**

Já ne. Příznám se, že se mi nelíbí současný formát těch soutěží, kde porota často ty mladé lidi uráží. Samozřejmě i za mého mládí talentové soutěže existovaly, ale já osobně jsem na to neměl odvahu.

Nikdy jste to nezkusil?

Ne. Jednou jedinkrát jsem jel na konkurz do Prahy, do prvních *Bídníků*. Přijel jsem tam, potkal bývalou kolegyni, sedli jsme si spolu na kávu, já si k tomu dal panáka, druhého,

Pokračování na str. 34

Letní kino 2013

Starobruno

na Dvoře
Městského
divadla Brno
Lidická 12
28. 6.–1. 9.

www.letnikinobruno.cz

Promítá se za každého počasí.
Červenec od 21.30
Srpen od 21.00

Gastronomické služby v průběhu
akcí na Dvoře MdB s obsluhou
nebo jen tak do ruky,
Vám zajistí restaurace

hlavní
partneři:

Nekonečno
Boulevard restaurant
Jardin letní terasa

Více informací včetně programu
najdete na www.letnikinobruno.cz

*Hana Holišová
se Stanem Slovákem
v muzikálu Papežka,
režie: Stanislav Moša*

Nejen končící kalendářní letopočet, ale i závěr sezóny může být vhodnou příležitostí pro rozličné rekapitulace. Připomeňme si tedy v sumarizující stručnosti, jak si pohledem několika celostátních bilancí vedlo právě Městské divadlo Brno. I když se na jejich relevantnost tu a tam objevují rozličné výhrady a skeptické názory (v dubnovém čísle revue Dokořán se k nim připojil i ředitel MdB Stanislav Moša), jistou vypovídací hodnotu péče jen mají.

Jako obvykle byla počátkem letošního roku nejpohotovější anketa čtrnáctideníku Divadelní noviny (DN), pravidelně otiskujícího také žánrově diferencované „hvězdičkový“ Kritický žebříček vybraných premiér v ČR, tedy i těch z obou scén MdB. Do jejího již 20. ročníku přispělo 113 zasvěcených účastníků – hlavně kritiků, publicistů a teatrologů (včetně těch brněnských), kteří své typy většinou doprovodili stručnou zdůvodňující charakteristikou. Kritériem pro ocenění „Inscenace roku 2012“ byl kromě vymezené doby vzniku rovněž její široce pojmávaný

VÍT ZÁVODSKÝ

ČERSTVÉ VAVŘÍNY

český původ. Odpovědi zmínily ve značném žánrovém rozptýlu 59 inscenací z 37 souborů. Znevěrohodňujícím aspektem této i jiných podobných anket chronicky zůstává skutečnost, že mnozí respondenti dokázali sledovat převážně jen představení pražská nebo festivalová, takže ve zřetelné nevýhodě jsou tituly hrané „mimo centrum“, méně reprízované nebo premiérované až závěrem příslušného roku. Tím spíše si širší diváckou i čtenářskou pozornost zaslouží fakt, že se také tentokrát (hned po téměř trvale dominující Praze a před Ostravou a Hradcem Králové) prosadila moravská metropole a nechala všechna ostatní krajská a okresní divadelní sídla za sebou. MdB k tomu při-

spělo dvěma hlasy pro českou premiéru historického muzikálu německého skladatele i libretisty Dennise Martina *Papežka* na Hudební scéně. Na doklad ocitujeme z příslušného vyjádření: „Výborná inscenace v brilantní a čisté režii Stanislava Moší potvrzuje, že nová kvalitní hudebnědramatická díla vznikají i na půdě kontinentální Evropy. Dojem podtrhuje výtvarné řešení scény Christophera Weyerse a strhující výkony hlavních protagonistů.“

Výroční Ceny Thálie 2012, které ve čtyřech základních soutěžních kategoriích (doprovázených ještě dalšími uznáními) s předstihem vyhláší prostřednictvím komisí poměrně složitým dvoustupňovým způsobem vybírá Herecká asociace v čele s prezidentem Jiřím Hromadou, znají své kandidáty daleko dříve. I vzhledem ke svému 20. ročníku měla tato divadelníky oblíbená profesní akce dostatečnou publicitu – mj. díky přímému televiznímu přenosu ze „zlaté kapličky“, který 23. března t. r. už poosmé moderoval plzeňský herec a dramatik Antonín Procházka (mimořádně úspěšný režisér rozverné komedie Jaroslava Vostrého *Tři v tom* na Činoherní scéně MdB). Jen pro úplnost tedy připomeňme, že mezi 24 užších (finálových) nominací postoupilo hned pět brněnských umělků z činoherní, baletní a hudební oblasti. Nakonec z nich uspěla jediná. V kategorii „Muzikál, opereta nebo jiný hudebnědramatický žánr“ převzala svou první Cenu Thálie (a tím volně navázala na předchozí sukces Dušana Vitázka v titulní dvojroli *Jekylla a Hyde*) členka MdB Hana Holišová, a to za náročnou roli Jany ve zmíněné Mošově *Papežce*. Často obsazovaná talentovaná herečka (např. tituly *Pokrevní bratři* nebo *Funny Girl*) nedlouho předtím zvítězila v souborové divácké anketě Křídla 2011/2012 a poté – opět v Mošově inovující koncepci – vytvořila klíčovou postavu Grizabelly ze slavného muzikálu *Kočky*.

Pouhý den nato, 24. března t. r., proběhl v pražském Divadle na Vinohradech už 18. udělování Cen Českého divadla 2012. Kategorii „Počin roku“ vyhrála inscenace MdB *Kvítek z horroru*, nastudovaná Petrem Gazdíkem.

MdB se mimořádně dařilo také ve sféře virtuálního diváckého přijetí. V 9. ročníku ankety internetového portálu i-divadlo.cz (hlasovat se mohlo v desítce kategorií) byla kupř. *Papežka* označena za „Nejoblíbenější inscenaci“, Hana Holišová jako Jana obsadila v části „Nejlepší ženský herecký výkon“ druhé místo a samotné MdB tu bylo vyzdvíženo coby Nejoblíbenější divadlo v ČR.

V odborných kruzích získaly si prestižní postavení Ceny Alfréda Radoka, které nyní v 21. ročníku pořádala revue Svět a divadlo (SAD). Podrobné výsledky publikovala ve svém letošním 1. čísle, jejich Nadačním fondem skromněji dotovaná ocenění byla 3. března 2013 znovu vyhlášena v pražském Divadle v Dlouhé. Širší nominace byly jako obvykle známy předem. Porota vyhodnotila samostatnou autorskou soutěž o nejlepší českou a slovenskou dramatickou novinku, přibyla i Cena Hvězd na vrbě. Ceremoniál, režirovaný pravidelnou spolupracovnicí MdB Hanou Burešovou, moderovaný Miroslavem Hanušem a obohacený písněmi i scénkami z *Kabaretu Kainar-Kainar*, nabídlá televize až v dodatečném sestřihu. Neanonymní reprezentativní ankety se zúčastnilo 78 systematicky píšících kritiků (opět včetně několika málo jihomoravských), přičemž „limitující faktory“ jejich záběru, znevýhodňující pozoruhodné aktivity mimo pražskou aglomeraci, nelíšily se příliš od zmíněného dotazování DN.

Tipy v osmi kategoriích (každý respondent v nich může udělit až tři hlasy a k resumé se dojde prostým součtem) netýkaly se ovšem pouze činoherních představení, nýbrž nejširšího spektra veškerých jevištních aktivit, a to v samostatném oddíle i těch zahraničních. Protože většina našich návštěvníků patrně nemá možnost SAD pravidelně sledovat, zařadíme tímto poměrně obsáhlým, odborně kompetentním zhodnocením zde. Alespoň enumerativně se dovíme, jak je (nejednou v redakční selekci a krácení) reflektován právě umělecký přínos MdB, aniž bychom ovšem bagatelizovali souběžné výsledky dalších tu zastoupených scén Brna (ND včetně Reduty, Divadlo Husa na provázku, Buran-teatr, HaDivadlo, Divadlo Feste) a jižní Mo-

ravy vůbec (MD Zlín, Slováké divadlo Uherské Hradiště), resp. brněnských tvůrců hostujících v souborech jiných měst nebo bývalých členů MdB.

Jak známo, téměř všechny „zlaté medaile“ zůstaly (stejně jako loni a předloni) v Praze. V hlavní kategorii „Nejlepší inscenace roku 2012“ připomněla se opět Martinova a Mošova *Papežka* a rovněž oddíl „Ženský herecký výkon roku 2012“ z ní dvakrát uvádí Hanu Holišovou. V jeho období mužské zabodoval čtyřmi (respektive dvěma) hlasy vítězný „Talent roku 2011“ Michal Isteník, ovšem ze Zetelových provedení Mаметova *Listopadu* a Mickiewiczových *Dziadů* v Buranteatru. Ocituje se s charakteristiky první kreače – prezidenta USA Archera Browna: „Zejména Isteníkovým prostřednictvím v jemně prokreslených a gradovaných, bezmála panoptikálních situacích nacházíme v Oválné pracovně šokující nekompetentnost, střety sobeckých zájmů, klientelismus a obudnou korupci, takže snadno pochopíme, že hledíme do zrcadla nastaveného právě nám.“ Zastoupen je také Jan Mazák coby sluha Jakub z Mošova ztvárnění hry Milana Kundery *Jakub a jeho pán* nebo Milan Němec postavou Capitana z Procházzkova pojetí Vostrého veselohry *Tři v tom*. V oddíle „Divadlo roku 2012“ preferovaly MdB tři respondenti. Jeden zdůrazňuje: „Vedle snah činohry pražského ND a (již „ukončeného“) Pražského komorního divadla je MdB tuzemským divadlem středoevropského významu, resp. které počítá také s úkolem evropské integrity.“ Druhý soudí, že „...trvale přináší dobré kumštýřské i ekonomické výsledky na několika ‚frontách‘...“ V kolonce „Nejlepší poprvé uvedená česká hra roku 2012“ se objevuje novinka libretisty Milana Uhdeho a skladatelů Miloše Štědrone a Leoše Kuby *Divá Bára* (režie Juraj Nvota), krátce předtím dekorovaná Cenou kolegia revue Dokořán. Početněji je MdB zastoupeno u oddílu scénografického, o což se zasloužili Christopher Weyers (výprava pro *Papežku*), Tomáš Rusín (*Divá Bára*) a Lucie Lososová (kostýmy k nastudování *Tři v tom*), potažmo šéf výpravy Jaroslav Milfajt (scéna a loutky pro *Kabaret Kainar-Kainar* Divadla v Dlouhé). U výtvarných charakteristik *Papežky* např. čteme: „Monumentálně působící scénografie s pozorností zaměřenou na detail či praktičnost, ale i konspirojící se záměry režiséra“ nebo: „Postaveno na kontrastu divokosti prostředí barbarských kultů vzdorujících ve střední Evropě christianizaci, přísnosti středověkých církevních škol a světského zlořádu...“ Oddíl „Hudba roku 2012“ nepominul partituru spolupracující dvojice k *Divé Báře*. V kolonce „Talent roku 2012“ pak MdB reprezentují herci Andrea Březinová a Aleš Slanina (zároveň nejpopulárnější interpret z ankety Křídla).

Jak z tohoto snad ne příliš suchopárného přehledu především odborných anket celostátního rozměru vyplývá, může se také v uplynulém roce Městské divadlo Brno pochlubit – vedle stabilní divácké přízně a četných zahraničních „spanilých jízd“ – nejedním názorově podloženým a oficiálně deklarovaným úspěchem.

Vít Závodský

KŘÍDLA 2012/2013

Nejpopulárnější inscenace sezóny (zaškrtněte)

Seneca / **FADRA**

Jule Styne, Bob Merrill, Isobel Lemarotová / **FUNNY GIRL**

Milan Kundera / **JAKUB A JEHO PÁN**

Joseph Kesselring / **JEZINKY A BEZINKY**

Zdeňek Merta, Stanislav Moša / **OČISTEC**

Klaus Mann, Ariane Mnouchkine / **MEFISTO**

J. Cameron, S. Clark, H. Edmundson, I. Allende / **ZORRO**

Nejpopulárnější herec sezóny

Nejpopulárnější herečka sezóny

Andrew Lloyd Webber, Thomas Stearns Eliot / **KOČKY**

Terence McNally, David Yazbek / **DONAHA!**

S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán / **CYRIL A METODĚJ**

Nejvýraznější tvůrčí počín

(dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, vásenky, plakát, program atp.)

Pokračování ze str. 29

třetího, ona pak odešla... a já se zvedl, koupil si jízdenku a jel zpátky do Brna (*smích*). Takže pokud jde o tohle, obdivuji mladé, kteří to zkusí. A když je taková soutěž pro všechny, to znamená děti i jejich rodiny, tak mi to připadá jako výborný nápad.

Zdeněk Junák

- narodil se 6. 12. 1951 v Brně
- vystupoval v brněnském Státním divadle, od roku 1992 působí v Městském divadle Brno
- celorepublikově ho proslavila role strážmistra Ambrože v seriálu *Četnické humoresky*
- jako dabér namluvil například mluvící auto Kitt v seriálu *Knight Rider* nebo Trhače v *Želvách Ninja*
- je ženatý, má dceru a dvě vnoučata
- působí v hudebním uskupení *Vinařští romantici*

Senior Pas, březen 2013

ROČENKA MĚSTSKÉHO DIVADLA BRNO 2011/2012 OPĚT ZDAŘILÁ A REPREZENTAČNÍ

Je obdivuhodné a neuvěřitelné, že Městské divadlo Brno připravilo opět pro potěšení svých nadšených a věrných diváků a příznivců již sedmnáctou výpravnou ročenku. Ročenky Městského divadla Brno se staly tradicí. Navazují na publikaci divadelního recenzenta a teatrologa Zdeňka Srny s podtitulem „Svědectví divadla, recenzenta, kritika, historika o životě jedné scény“. Tato publikace byla vydána v roce 1996 a od té doby prošlo Městské divadlo Brno dalším uměleckým vývojem. Vyvrátilo v obdivuhodnou uměleckou instituci, jejíž inscenace dosáhly pozoruhodných uměleckých výsledků. Členové jednotlivých souborů vždy svým skvělým uměním rozdávají na jevišti radost a krásu.

Ročenka je dokonale výtvarně zpracována a doplněna výtečnými fotografiemi Jefa a Tina Kratochvila ze zkoušek, inscenací, uměleckých zájezdů a společenských setkání. V Kalendáriu Městského divadla Brno v sezóně 2011/2012, které přibližuje sled událostí tohoto období, jsou publikovány i detailní záběry. Ročenka seznamuje čtenáře s inscenacemi, členy souboru, hosty jednotlivých inscenací, recenzemi a s domácími i zahraničními úspěchy. Uvádí také seznam zaměstnanců i externích spolupracovníků. V publikaci je přehledně uveden repertoár sezóny 2011/2012, stále uváděné inscenace s daty premiér a počtem repríz.

MdB uvedlo na domácí scéně 443 představení, na zájezdech v České republice 33 představení, z toho 13 představení na Biskupském dvoře, v zahraničí 63 představení. Celkem je to úctyhodných 539 představení. Na závěr připomínáme vyznání Stanislava Moši: „Všechny základní aspekty lidské existence se odrážejí v divadle. Vášeň, pláč, moudrost, provokace, poznání a poznávání, schopnost všech možných druhů komunikace, duše, smrtelnost... Tak, jako se nám náš svět jeví věčný, je stejně tak s lidskou historií pro nás věčně i divadlo.“

Eva Šlapanská, KAM v Brně, duben 2013

Brixton Gastro pořádá:

Pivní fest

28.6.–30.6.2013

Lidická 12

na Dvoře Městského divadla Brno

Na dvoře to prostě žije...

TĚŠTE SE NA
ŠIROKOU
NABÍDKU
PIV Z VÍCE
PIVOVARŮ

- NA ČEPU RŮZNÉ DRUHY PIVA
- SPECIALITY Z GRILU
- DOMÁCÍ PIVNÍ CHUŤOVKY
- PIVNÍ SOUTĚŽE
- KUČAŘSKÁ SHOW
- FILMOVÁ PROJEKCE
- ŽIVÁ HUDBA A DJ
- PIVNÍ SUVENÝRY A KURIOZITY
- MORAVSKÉ PÁLENKY

[WWW.PivnífestBrno.CZ](http://www.PivnífestBrno.cz)

★ ★
★
RESTAURACE
NEKONEČNO
NEKONEČNO

Boulevard
RESTAURANT

Brixton
Brixton-gastro, s.r.o.

MĚSTSKÉ **DIVADLO**
BRNO

Kiss
Radio
Hody

tic | | | |
TURISTICKÉ INFORMAČNÍ CENTRUM MĚSTA BRNA

Unikátní prostor Biskupského dvora získává již čtvrtým rokem po sobě v létě další využití – jeho jedinečný genius loci je zúročen tím, že se stává prostorem pro divadelní představení Městského divadla Brno. Kromě uvádění některých inscenací z běžného repertoáru, kterým prostor Biskupského dvora mimořádně „sluší“ (*Koločava, My Fair Lady (ze Zelňáku), Cikáni jdou do nebe, Cyrano z Bergeracu* atd.), zahájilo MdB v loňském roce i tradici uvádění inscenací, vznikajících přímo pro Biskupský dvůr, které jsou psány a připravovány přímo s vědomím svébytné krásy Biskupského dvora, jeho dispozic a možností. Loni tak autoři Stanislav Slovák – Jan Šotkovský – Petr Štěpán (v MdB již byl uveden jejich pohádkový muzikál *Sněhurka a 7 trpaslíků* nebo upírsko-hororová komedie *Měsíční kámen* na motivy stejnojmenného románu Bourbona Kida) připravili výpravou legendu se zpěvy *Baron Trenck* – napínavý a dobrodružný Trenckův osud svým romantizujícím gestem dobře ladí s historickým prostorem Biskupského dvora a využívá i něko-likanásobnou spojitost Trenckova osudu s Brnem, kde navíc život proslulého barona skončil.

Letos stejný autorský tým chystá pro Biskupský dvůr a jeho publikum opět původní premiéru *Cyril a Metoděj*. Vždyť osud soluňských věrozvěstů a jejich velkomoravské mise tvoří jeden ze zakladatelských příběhů českého národa a podstatný prvek jeho identity. Autoři se ve svém vyprávění soustředí na posledních šest let Cyrilova/Konstantinova života – jeho a Metodějův příchod na Velkou Moravu, vytvoření písma hlaholice, zavedení staroslověnštiny jako bohoslužebného jazyka, odchod z Moravy a posléze na triumfální obhajobu jejich mise a oprávněnosti slovanské liturgie.

K příběhu Cyrila a Metoděje však zároveň přidávají dvě kontrapunktické linie. První je milostný příběh tří Velkomoravanů – válečníka Vojslava, adepta mnišství Svojmíra a prosté venkovské dívky Vesny. Na jejich osudech a jejich značně odlišných postojích k příchodu soluňských bratří autoři demonstrují konkrétní význam a dopad cyrilometodějské mise, jakož i svár idealistického úsilí Cyrila a Metoděje s politickým pragmatismem oné doby.

Inscenace je navíc vytvářena ve specifickém žánru „činohry s baletem“. Činoherní scény jsou prokládány samostatnými baletními výstupy s hudbou **Karla Albrechta**, která byla speciálně pro tuto inscenaci zkomponována. Tanec dodává inscenaci hlubší symbolický ráz a poukazuje na obecnější smysl cyrilometodějského příběhu a dále ji vizuálně obohacuje, a navíc vypráví i další samostatný příběh – příběh písma. Písma, které je dobrým sluhou, ale zlým pánem, písma, kterým se dá napsat kniha básní i anonymní udání, milostný dopis i rozsudek smrti.

Premiéra inscenace, jejímž režisérem bude **Stanislav Slovák**, scénografem **Jaroslav Milfajt** a kostýmními výtvarnicemi **Andrea Kučerová** a **Eliška Ondráčková**, se odehraje na Biskupském dvoře 22. června 2013.

-jš-

Václav Půčik

Svetlana Janotová

Ladislav Kolář

Ivana Vaňková

Simona Šeligová

Martin Křížka, Kateřina Krejčová, Milan Němec

Aleš Slanina, Petr Gazdík, Alena Antalová, Caspar Richter, Dušan Viázek

Hana Kratochvilová, Stanislav Moša, Aneta Majerová

Alena Antalová, Caspar Richter, Petr Hloušek, Michael Prostějovský

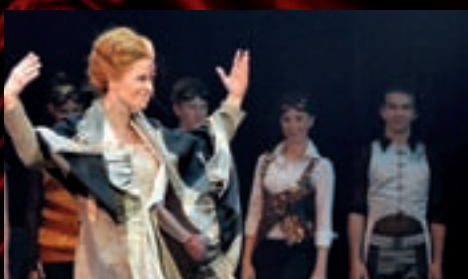
Tereza Martinková, Jakub Przebinda, Kristýna Gašperáková

Hana Holišová, Hana Kratochvilová, Peter Pecha

Dan Kalousek, Hana Holišová, Stanislav Moša

Hana Holišová

Dalibor Černák, Petr Gazdík a jeho syn Joža, Ivana Vaňková

Stanislav Moša, Dan Kalousek, Hana Kratochvilová, Andrea Kučerová

Roman Onderka, Aneta Majerová, Stanislav Moša, Kristýna Gašperáková, Hana Kratochvilová

LISTOVÁNÍ V PREMIÉRÁCH MUZIKÁLU KOČKY

Foto: Jef Kratochvíl a Tino Kratochvíl

PARTNEŘI DIVADLA

AutoCont

OKNO **STYL**

AQUAdem S.r.o.

e-on

Rexroth
Bosch Group

22. 6. - 14. 7. 2013
na Biskupském
dvoře

Divadlo pod
širým nebem

Stejně jako v loňských letech jsme pro vás i letos v létě připravili jedinečný a neobvyklý prožitek z divadla. Svěží letní vzduch, hvězdné nebe a romantická zákoutí Biskupského dvora, nad nímž se majestátně tyčí věže Petrova. Neobyčejná atmosféra dodá zážitku z divadelního představení čarovný nádech. Letos se můžete těšit na světovou premiéru velkolepého příběhu našich dějin *Cyřil a Metoděj*, opět se vrátí výpravná legenda se zpěvy *Baron Trenck*, nebude chybět muzikálová balada *Koločava*, horkokrevní *Cikáni jdou do nebe* či legendární komedie *My Fair Lady* (ze *Zelňáku*).

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

deník

DOKOŘÁN ČERVEN 2013
Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 301

Tel./Fax: +420 533 316 410

www.mdb.cz

Šéfredaktor:

jeř Kratochvil

Tisková mluvčí:

Lenka Pazourková

Grafická úprava:

Petr Hloušek

Lidická 16, 602 00 Brno

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

185. číslo

Vydalo MdB za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 10. 5. 2013

Náklad 7 000 ks

Titulní strana

foto: jeř Kratochvil

Violoncellistka orchestru Městského divadla Brno. Foto: jeř Kratochvil

Alžběta
Poukarová